

РЕШЕНИЕ

№ 708
София, 29.01.2003

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на тринадесети януари две хиляди и трета година в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ВАНЯ АНЧЕВА

ДИАНА ГЪРБАТОВА

при секретар Илиана Иванова и с участието на прокурора Мери Найденова изслуша докладваното от председателя АЛЕКСАНДЪР ЕЛЕНКОВ по адм. дело № 6269 / 2002.

Производство по чл.33 и сл. от Закона за Върховния административен съд (ЗВАС).

Образувано е по касационна жалба на военноокръжния прокурор в гр.Сливен срещу решение № 48 от 25.04.2002 г. по адм.дело № 162/2002 г. на Ямболския окръжен съд.

Касационната жалба е подадена в срока по чл.33,ал.1,ЗВАС и е допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

С посоченото решение Ямболският окръжен съд е отменил изразения в постановлението от 12.02.2001 г. отказ на касационния жалбоподател да предостави на "Български Хелзинкски комитет" - гр.София достъп до обществена информация по въпроса колко сигнала за незаконна употреба на физическа сила и огнестрелно оръжие от страна на полицейски или военни служители са били получени в Сливенската военноокръжна прокуратура през 2000 и 2001 г. и по колко от тях са образувани следствени дела. За да постанови този резултат окръжният съд е приел, че поисканата от "Български Хелзинкски комитет" - гр.София информация не е служебна тайна по смисъла на 136,ал.2 от Закона за съдебната власт (ЗСВ).

Доводите в касационната жалба са за неправилност на решението поради нарушение на материалния закон. Жалбата за незаконна употреба на физическа сила или огнестрелно оръжие от служители на МО и МВР по своята същност била "отражение на субективното отношение на определено лице за реално възникнали събития" и поради това не можело да се приеме, че информацията, съдържаща се в нея касае обществения живот и, още по-малко, че следва да се използва за формиране на становище за работата на която и да било институция или организация. За формирането на мнение, свързано с дейността на субектите, описани в чл.2,ал.1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), можело да послужи само информация за производства, приключили с влезли в законна сила решения на компетентния орган. От друга страна, исканата от "Български Хелзинкски комитет" - гр.София информация представлявала служебна тайна, а в чл.179,ал.1 и чл.191,ал.4 от Наказателнопроцесуалния

кодекс (НПК) бил описан реда за предоставяне на информация по предварителни производства и предварителни проверки с ясно посочване на лицата, които имат право на достъп до нея. Този специален ред изключвал приложението на реда по ЗДОИ.

Процесуалният представител на "Български Хелзинкски комитет" - гр.София и прокурорът от Върховната административна прокуратура са изразили становища за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, пето отделение, счита, както се посочи и по-горе, че касационната жалба е неоснователна.

От данните по делото е видно, че "Български Хелзинкски комитет" - гр.София със заявление изх.№ А-115 от 06.12.2001 г. е поискал да му бъде предоставена информация за това колко сигнала за незаконна употреба на физическа сила и огнестрелно оръжие от страна на полицейски или военни служители са получени във Военноокръжна прокуратура - гр.Сливен през 2000 и 2001 г., както и за това по колко от тези сигнали са били образувани следствени дела. Според чл.179,ал.1,НПК материалите по предварителното производство не могат да се разгласяват без разрешение на прокурора. А според чл.191,ал.4,НПК се забранява разгласяването на обстоятелството, че започва извършването на предварителна проверка.

Със заявлението за достъп до обществена информация, обаче, не се искат данни за конкретни материали по образувани предварителни производства, нито пък се цели да бъде разгласено обстоятелството, че започва извършването на предварителна проверка. Поискани са данни, които имат статистически характер и не касаят личността или индивидуалните права на определени граждани или длъжностни лица. Тези данни не са и служебна тайна по смисъла на чл.136,ал.2,ЗСВ, защото не засягат интересите на определени или поне реално определяеми граждани и юридически лица, а още по-малко засягат никакви държавни интереси. Затова касационната жалба е неоснователна. В обжалваното решение Ямболският окръжен съд е изложил подробни мотиви, които настоящата инстанция споделя напълно и счита, че не е необходимо те отново да бъдат приповтаряни сега.

По изложените съображения Върховният административен съд, пето отделение, счита, че посоченото по-горе решение на Ямболския окръжен съд следва да бъде оставено в сила.

Водим от изложените мотиви, Върховният административен съд, пето отделение,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 48 от 25.04.2002 г. по адм.дело № 162/2002 г. на Ямболския окръжен съд.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Вярно с оригинала, **ПРЕДСЕДАТЕЛ:** /п/ Александър Еленков

секретар: **ЧЛЕНОВЕ:** /п/ Ваня Анчева

/п/ Диана Гърбатова

А.Е.

